

ค่ามัธยฐานไอโอดีนในปัสสาวะของเด็ก 3-5 ปี และผู้สูงอายุ แยกรายเขตพื้นที่เครือข่ายบริการสุขภาพ

กลุ่มควบคุมป้องกันด้านโภชนาการ สำนักโภชนาการ

เครือข่าย บริการสุขภาพ	จังหวัด	ค่ามัธยฐานไอโอดีนในปัสสาวะ (ไมโครกรัมต่อลิตร)					
		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556	
		เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ	เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ	เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 1							
	เชียงใหม่					231.7	96.4
	แม่ฮ่องสอน	243.4	169.0				
	ลำปาง			284.0	124.5		
	ลำพูน	366.1	137.6				
	น่าน	340.6	168.4				
	แพร่					276.4	101.1
	เชียงราย					210.4	90.8
	พะเยา			223.3	158.3		
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 2							
	พิษณุโลก	226.6	118.8				
	อุตรดิตถ์	206.5	91.3				
	เพชรบูรณ์			118.7	73.1		
	สุโขทัย			173.4	107.1		
	ตาก					149.5	63.3
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 3							
	นครสวรรค์					229.0	125.5
	พิจิตร					233.1	110.6
	กำแพงเพชร			244.7	94.8		
	อุทัยธานี	239.4	113				
	ชัยนาท	320.8	165.5				

เครือข่าย บริการสุขภาพ	จังหวัด	ค่ามัธยฐานไอโอดีนในปีสภาวะ (ไมโครกรัมต่อลิตร)					
		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556	
		เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ	เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ	เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 4							
	อยุธยา			232.7	127.8		
	ปทุมธานี	241.0	117.4				
	นนทบุรี	196.6	115.1				
	สระบุรี			297.8	158.7		
	ลพบุรี			306.1	147.6		
	สิงห์บุรี					305.3	152.6
	อ่างทอง					216.4	108.1
	นครนายก			184.0	90.5		
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 5							
	สุพรรณบุรี	309.1	155.0				
	กาญจนบุรี					285.2	117.5
	นครปฐม					253.3	122.0
	ราชบุรี					328.8	136.9
	สมุทรสาคร			295.7	152.5		
	สมุทรสงคราม	283.9	116.6				
	เพชรบุรี	285	159.6				
	ประจวบคีรีขันธ์			306.2	197.4		
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 6							
	ฉะเชิงเทรา					288.3	217.6
	ปราจีนบุรี	184.0	72.4				
	สมุทรปราการ					298.7	200.7
	สระแก้ว	199.8	108.6				
	จันทบุรี	203.5	100.9				

เครือข่าย บริการสุขภาพ	จังหวัด	ค่ามัธยฐานไอโอดีนในปีสภาวะ (ไมโครกรัมต่อลิตร)					
		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556	
		เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ	เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ	เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 6 (ต่อ)							
	ชลบุรี					289.3	200.4
	ตราด			146.9	93.1		
	ระยอง			205.8	102.7		
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 7							
	ขอนแก่น	203.7	93.9				
	มหาสารคาม	209.4	92.0				
	ร้อยเอ็ด	215.1	82.2				
	กาฬสินธุ์			175.7	72.5		
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 8							
	หนองคาย					171.7	47.3
	หนองบัวลำภู					171.9	64.4
	เลย					144.1	39.3
	อุดรธานี			185.8	80.4		
	บึงกาฬ			165.8	45.7		
	นครพนม			131.5	59.6		
	สกลนคร					241.7	104.5
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 9							
	ชัยภูมิ			189.1	72.0		
	นครราชสีมา			225.3	69.7		
	บุรีรัมย์					178.4	107.8
	สุรินทร์	241.3	97.1				

เครือข่าย บริการสุขภาพ	จังหวัด	ค่ามัธยฐานไอโอดีนในปีสภาวะ (ไมโครกรัมต่อลิตร)					
		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556	
		เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ	เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ	เด็ก 3-5 ปี	ผู้สูงอายุ
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 10							
	ยโสธร	241.2	94.1				
	ศรีสะเกษ			298.4	100.0		
	อำนาจเจริญ	245.4	109.7				
	อุบลราชธานี					244.8	115.9
	มุกดาหาร			213.0	95.9		
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 11							
	ชุมพร			258.1	134.5		
	สุราษฎร์ธานี					214.2	121.6
	นครศรีธรรมราช			254.0	126.7		
	ระนอง	156.6	210.6				
	กระบี่					195.1	144.6
	พังงา			256.4	179.6		
	ภูเก็ต	166.3	170.9				
เครือข่ายบริการสุขภาพที่ 12							
	สงขลา					197.6	91.2
	สตูล					218.6	119.4
	ตรัง	207.9	203.8				
	พัทลุง					186.6	81.2
	ปัตตานี	201.9	288.5				
	ยะลา			156.1	96.5		
	นราธิวาส			161.1	157.7		
รวม		229.2	129.0	212.6	108.3	226.0	112.3

หมายเหตุ: ข้อมูลจากโครงการเฝ้าระวังโรคขาดสารไอโอดีนแบบบูรณาการ โดยสุ่มเก็บตัวอย่างปัสสาวะในเด็กอายุ 3-5 ปี และผู้สูงอายุ ปีละ 25 จังหวัด (cyclic monitoring) พ.ศ.2554-2556

เกณฑ์การขาดสารไอโอดีน

เด็กอายุ 3-5 ปี และ ผู้สูงอายุ

ขาด (deficiency)	<100 ug/L
พอดี (adequate)	100-199 ug/L
เกินพอ (more than)	200-299 ug/L
เกินขนาด (excessive)	≥ 300 ug/L

การใช้ค่ามัธยฐานของไอโอดีนในปัสสาวะ จะใช้บอกสถานการณ์การได้รับสารไอโอดีนในระดับพื้นที่ได้ว่าพื้นที่นั้นยังขาด เพียงพอ มากเกินพอ หรือมากเกินไปแล้ว ไม่สามารถใช้วินิจฉัยโรคขาดสารไอโอดีนรายบุคคลได้

ปี	ร้อยละความครอบคลุมเกลือเสริมไอโอดีนในครัวเรือน		
	≥30 ppm	20-40 ppm	≥20 ppm
2554	72.6	-	-
2555	-	60.3	84.6
2556	-	82.5	91.9

เป้าหมาย ความครอบคลุมของการใช้เกลือเสริมไอโอดีนในครัวเรือน มากกว่าร้อยละ 90 เพื่อให้มั่นใจได้ว่าประชากรในพื้นที่นั้น จะได้รับไอโอดีนโดยมาตรการหลัก คือ เกลือเสริมไอโอดีนถ้วนหน้าได้อย่างเพียงพอและครอบคลุมพื้นที่

สรุป

1. สถานการณ์โรคขาดสารไอโอดีนแม้จะดีขึ้น แต่มีแนวโน้มที่จะกลับมาอีก หากไม่มีการเฝ้าระวังและมาตรการดำเนินการที่เหมาะสม
2. ในผู้สูงอายุ ปัญหาเรื่องการขาดสารไอโอดีน ยังต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด
3. ในเด็ก 3-5 ปี มีแนวโน้มที่จะได้รับสารไอโอดีนเกิน จึงควรมีการเฝ้าระวังทุกปีและทำการศึกษาวินิจฉัยแหล่งไอโอดีนที่เด็กได้รับ เพื่อการป้องกันภาวะไอโอดีนเกิน
4. คุณภาพเกลือเสริมไอโอดีนแม้จะดีขึ้น แต่ยังต้องการความต่อเนื่องและยั่งยืน
